

Gaza Humanitaire Stichting: Een Dystopische Moordmachine

In de sciencefictionfilm *Logan's Run* uit 1976, gebaseerd op de gelijknamige roman uit 1967 van William F. Nolan en George Clayton Johnson, dwingt een dystopische samenleving een ritueel af genaamd "Carrousel", waarbij burgers die de leeftijd van 30 bereiken worden gedwongen deel te nemen aan een openbaar spektakel dat vernieuwing belooft maar de dood brengt. Dit mechanisme handhaaft maatschappelijk evenwicht door ouderen te elimineren om plaats te maken voor jongeren, verhuld in de illusie van keuze en redding. In een huiveringwekkende parallel kan de Gaza Humanitaire Stichting (GHF), opgericht in februari 2025 om hulp te verdelen in Gaza, worden gezien als een moderne equivalent van Carrousel – een systeem dat, onder het mom van humanitaire hulp, Palestijnen blootstelt aan een dodelijke beproeving, hen dwingt tot een gevaarlijk overlevingsspel terwijl het bredere politieke en militaire doelen dient. Dit essay onderzoekt de activiteiten van de GHF door de lens van *Logan's Run*, trekt analogieën tussen het hulpdistributiemodel en de dystopische Carrousel, en belicht de militarisering van hulp, de dehumanisering van ontvangers en de systemische controle die het mogelijk maakt.

De Illusie van Redding: Carrousel en de Belofte van de GHF

In *Logan's Run* wordt Carrousel gepresenteerd als een vrijwillige daad van vernieuwing, een kans voor burgers om naar een hogere staat van bestaan te ascenderen. De waarheid is echter grimmig: deelnemers worden verdampt, hun dood zorgt voor de toewijzing van middelen aan de overgebleven bevolking. Op vergelijkbare wijze presenteert de GHF, gesteund door de Amerikaanse en Israëliëse regeringen, zichzelf als een humanitaire reddingslijn, met de claim dat het hulp direct aan Gaza's burgers levert en Hamas-interferentie omzeilt. Het pocht met het verstrekken van meer dan 52 miljoen maaltijden in vijf weken, en presenteert zijn werk als een oplossing voor de hongersnoodachtige omstandigheden in Gaza na de Israëliëse blokkade. Maar net als Carrousel verhult deze belofte een donkere realiteit. Het hulpdistributiesysteem van de GHF, operationeel sinds eind mei 2025, is door meer dan 170 ngo's, waaronder Oxfam en Save the Children, veroordeeld als "geen humanitaire respons" maar een mechanisme dat levens in gevaar brengt.

Het model van de GHF vereist dat Palestijnen lange afstanden afleggen door gemilitariseerde zones om een handvol zwaar bewaakte distributiepunten te bereiken, vaak onder geweervuur van Israëliëse troepen of particuliere aannemers. Rapporten melden dat meer dan 613 Palestijnen zijn gedood en meer dan 4.200 gewond zijn geraakt terwijl ze hulp zochten op deze locaties, wat overlevenden ertoe heeft gebracht ze "dodenvallen" te noemen in plaats van hulppunten. Dit weerspiegelt de valse hoop van Carrousel, waar deelnemers worden gelokt door de belofte van vernieuwing om vervolgens vernietiging te

ontmoeten. De hulp van de GHF, hoewel ogenschijnlijk levensreddend, wordt een dodelijke lokmiddel, dat Gazanen dwingt tot een wanhopige keuze: verhongeren of de dood riskeren om schaarse rantsoenen te bemachtigen.

Militarisering en Controle: De Mechanismen van de Carrousel

In *Logan's Run* is Carrousel een streng gecontroleerd spektakel, georkestreerd door de autoriteiten van de stad om orde en naleving te handhaven. De hulpdistributie van de GHF opereert op vergelijkbare wijze onder strikt militair toezicht, met Israëlische troepen en in de VS gevestigde particuliere beveiligingsbedrijven, zoals Safe Reach Solutions, die de locaties beveiligen. Deze militarisering schendt de kernprincipes van humanitaire hulp – neutraliteit, onpartijdigheid en onafhankelijkheid – zoals opgemerkt door de VN en organisaties zoals Amnesty International. De coördinatie van de GHF met Israëlische autoriteiten, die de grenzen van Gaza en de hulpstroom controleren, transformeert humanitaire hulp in een instrument van militaire strategie, net zoals Carrousel dient voor de bevolkingscontrole van het dystopische regime.

De gecentraliseerde distributiecentra van de GHF – vier locaties in Zuid- en Centraal-Gaza – weerspiegelen de enkelvoudige, gecontroleerde arena van Carrousel. Deze centra, omringd door prikkeldraad en waakposten, zijn ontworpen om Palestijnen samen te brengen in afgesloten, gemilitariseerde enclaves, wat toezicht en controle vergemakkelijkt. Critici, waaronder Artsen Zonder Grenzen, beschrijven het systeem als een “slachting vermomd als hulp”, met chaotische distributies waarbij duizenden strijden om beperkte voorraden, wat vaak leidt tot massale slachtoffers. Deze opzet herinnert aan de georkestreerde chaos van Carrousel, waar de wanhoop van de menigte het spektakel voedt en systemisch geweld verhult.

Bovendien sluit de werking van de GHF aan bij de bredere doelstellingen van Israël, die volgens sommige humanitaire groepen gericht zijn op het verplaatsen van Palestijnen. Door hulp te beperken tot Zuid-Gaza en noordelijke inwoners te dwingen tot gevaarlijke reizen, verergert de GHF ontheemding, parallel aan hoe Carrousel overvloedige bevolking elimineert om maatschappelijk “evenwicht” te behouden. De VN hebben dit model veroordeeld als “dehumaniserend”, en stellen dat het niet voldoet aan de wijdverspreide behoeften van Gaza, net zoals Carrousel systeemstabiliteit boven individuele levens stelt.

Dehumanisering en Wanhoop: Het Lot van de Deelnemers

In *Logan's Run* worden Carrousel-deelnemers ontdaan van hun menselijkheid, gereduceerd tot naamloze entiteiten in een ritueel dat hun levens als overbodig beschouwt. Op vergelijkbare wijze dehumaniseert het hulpsysteem van de GHF Palestijnen, door hen als bedreigingen te behandelen in plaats van als individuen met waardigheid. Een voormalige aannemer van de GHF rapporteerde een cultuur waarin bewakers Gazanen “zombiehordes” noemden, schietend op menigten met echte munitie, verdovingsgranaten en pepper-

spray. Deze taal en dit gedrag weerspiegelen de onverschilligheid van de handhavers in *Logan's Run*, die Carrousel-deelnemers zien als louter tandwielen in een machine.

Het distributieproces van de GHF versterkt deze dehumanisering verder. Palestijnen, inclusief vrouwen, kinderen en ouderen, moeten kilometers lopen om de locaties te bereiken, om daar geweld en chaos te trotseren. Een ontheemde moeder, Samah Hamdan, beschreef hoe ze negen mijl liep om gemorste pasta te verzamelen, wat de vernedering van het proces onderstreept. Net als de Carrousel-deelnemers, die gedwongen worden te presteren voor hun overleving, worden Gazanen gedwongen tot een vernederend spektakel, waarbij ze hun leven riskeren voor voedselresten. De VN-mensenrechtencommissaris, Volker Türk, heeft dit systeem "onverdedigbaar" genoemd, en wees op de schending van internationaal recht door burgers in gevaar te brengen.

Het Bredere Dystopische Kader: Macht en Naleving

De Carrousel in *Logan's Run* is niet alleen een instrument voor bevolkingscontrole, maar ook een symbool van de macht van het regime om over leven en dood te beslissen. De GHF dient eveneens als een instrument van macht, waardoor Israël en zijn Amerikaanse bondgenoten het humanitaire landschap van Gaza kunnen hervormen. Door gevestigde hulporganisaties zoals UNRWA en het Wereldvoedselprogramma opzij te schuiven, ondermijnt de GHF decennia van humanitaire infrastructuur en vervangt deze door een gepolitiiseerd, gemilitariseerd model. Dit weerspiegelt de uitwissing van individuele autonomie door het dystopische regime, dat naleving afdwingt aan een enkel, gecontroleerd systeem.

De leiding van de GHF, inclusief figuren zoals dominee Johnnie Moore, een adviseur van Trump met banden met evangelische en pro-Israëliische agenda's, versterkt de politieke uitlijning. Moore's benoeming, na het ontslag van Jake Wood vanwege zorgen over neutraliteit, markeert een verschuiving naar openlijke politisering, vergelijkbaar met de ideologische grondslagen van het regime in *Logan's Run*. De ondoorzichtige financiering en het gebrek aan transparantie van de GHF weerspiegelen verder de geheime machinaties van de dystopische stad, waar de waarheid wordt verhuld om controle te behouden.

Conclusie: Het Ontmantelen van de Moderne Carrousel

De Gaza Humanitaire Stichting is, net als de Carrousel in *Logan's Run*, een moordmachine verhuld in welwillendheid maar geworteld in controle en geweld. Haar gemilitariseerde hulpdistributiesysteem dwingt Palestijnen tot een dodelijk ritueel, waarbij de belofte van overleving wordt overschaduwd door het risico op dood. Door ontvangers te dehumaniseren, controle te centraliseren en politieke doelen te dienen, transformeert de GHF humanitaire hulp in een dystopisch spektakel, waarmee het de principes ondermijnt die het beweet hoog te houden. Terwijl meer dan 170 ngo's en de VN de ontmanteling ervan eisen, onderstreept de analogie met Carrousel de urgentie om echte humanitaire systemen te herstellen die waardigheid, onpartijdigheid en leven vooropstellen. Net zoals de protagonisten van *Logan's Run* proberen te ontsnappen aan hun onderdrukkende systeem, verdie-

nen de mensen van Gaza een pad naar overleving vrij van de gevaren van deze dystopische moordmachine.